

ВИКОНАННЯ ПРАКТИЧНОГО ЗАВДАННЯ

м. Київ

28.02.2026р.

КОД КАНДИДАТА: 709054
ЗАВДАННЯ № 1
Відповідь на питання № 1
<p>Ні. Позиція Декларанта не відповідає Закону з наступних підстав: Ст. 356 та 517 МК передбачено процедуру взяття проб (зразків). Ст. 357 МК України передбачена процедура здійснення дослідження (експертизи). Ч. 2 цієї статті передбачено, що дослідження (аналізи, експертизи) проводяться експертами спеціалізованого органу з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, чи його відокремленого підрозділу або інших експертних установ (організацій), призначених митним органом. Зазначені дослідження (аналізи, експертизи) проводяться з метою забезпечення здійснення митного контролю та митного оформлення і не є судовими експертизами. Ст. 516 МКУ передбачено порядок проведення експертизи. Однак ч. 5 ст. 515 МКУ визначено, що висновок експерта не є обов'язковим для посадової особи митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил. У разі незгоди цієї особи з висновком експерта у постанові, яка виноситься у справі, повинно міститися обґрунтування такої незгоди.</p>
Відповідь на питання № 2
<p>Ні. Позиція сргану не є обґрунтованою з наступних підстав: У складних випадках підрозділ митного оформлення повинен залучити до прийняття рішення центральний апарат Державної митної служби України. Главою 4 МКУ передбачено можливість і порядок оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів. Ст. 265 МКУ передбачено, що 1. За результатами розгляду скарги митний орган вищого рівня приймає одне з таких</p>

КОД КАНДИДАТА: 709054

Підпис _____

практичне завдання. 28.02.2026 / Сторінка 1 з 10

- рішень, яким: 1) повністю задовольняє скаргу;
2) частково задовольняє скаргу;
3) залишає скаргу без задоволення.

Після відмови Декларант мав право оскаржити це рішення до Центрального апарату або суду.

Відповідь на питання № 3

Ні. Декларант не повинен був надати всі наявні відомості.

Відповідно до статей 49, 50 Митного кодексу України митною вартістю товарів, які переміщуються через митний кордон України, є вартість товарів, що використовується для митних цілей, яка базується на ціні, що фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари.

Відомості про митну вартість товарів використовуються, зокрема, для нарахування митних платежів.

Згідно з частиною першою статті 51, частиною першою статті 52 Митного кодексу України митна вартість товарів, що переміщуються через митний кордон України, визначається декларантом відповідно до норм цього Кодексу; заявлення митної вартості товарів здійснюється декларантом або уповноваженою ним особою під час декларування товарів у порядку, встановленому розділом VIII цього Кодексу та цією главою.

Як встановлено частиною другою статті 52 Митного кодексу України, декларант зобов'язаний: заявляти митну вартість, визначену ними самостійно, у тому числі за результатами консультацій з митним органом; подавати митному органу достовірні відомості про визначення митної вартості, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню; нести всі додаткові витрати, пов'язані з коригуванням митної вартості або наданням митному органу додаткової інформації.

Згідно з частинами першою, другою статті 53 Митного кодексу України у випадках, передбачених цим Кодексом, одночасно з митною декларацією декларант подає митному органу документи, що підтверджують заявлену митну вартість товарів і обраний метод її визначення. Документами, які підтверджують митну вартість товарів, зокрема, є: декларація митної вартості та документи, що

підтверджують числові значення складових митної вартості, на підставі яких проводився розрахунок митної вартості; зовнішньоекономічний договір (контракт) або документ, який його замінює, та додатки до нього у разі їх наявності; рахунок-фактура (інвойс) або рахунок-проформа (якщо товар не є об'єктом купівлі-продажу); якщо рахунок сплачено - банківські платіжні документи, що стосуються оцінюваного товару; за наявності - інші платіжні та/або бухгалтерські документи, що підтверджують вартість товару та містять реквізити, необхідні для ідентифікації ввезеного товару.

Відповідно до частини третьої статті 53 Митного кодексу України у разі якщо документи, зазначені у частині другій цієї статті, містять розбіжності або не містять всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, декларант або уповноважена ним особа на письмову вимогу митного органу зобов'язані протягом 10 календарних днів надати (за наявності) додаткові документи.

Згідно зі статтею 54 Митного кодексу України контроль правильності визначення митної вартості товарів здійснюється митним органом під час проведення митного контролю і митного оформлення шляхом перевірки числового значення заявленої митної вартості.

Контроль правильності визначення митної вартості товарів за основним методом - за ціною договору (контракту) щодо товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту (вартість операції), здійснюється митним органом шляхом перевірки розрахунку, здійсненого декларантом, за відсутності застережень щодо застосування цього методу, визначених у частині першій статті 58 цього Кодексу.

Ст. 53 МКУ передбачено:

У випадках, передбачених цим Кодексом, декларант подає митному органу документи, що підтверджують заявлену митну вартість товарів і обраний метод її визначення. {Частина перша статті 53 із змінами, внесеними згідно із Законом No 141-IX від 02.10.2019}

2. Документами, які підтверджують митну вартість товарів, є:

1) декларація митної вартості, що подається у випадках, визначених у частинах п'ятій

і шостій статті 52 цього Кодексу, та документи, що підтверджують числові

значення

складових митної вартості, на підставі яких проводився розрахунок митної вартості;

2) зовнішньоекономічний договір (контракт) або документ, який його замінює, та додатки до нього у разі їх наявності;

3) рахунок-фактура (інвойс) або рахунок-проформа (якщо товар не є об'єктом купівлі-продажу);

4) якщо рахунок сплачено, - банківські платіжні документи, що стосуються оцінюваного товару;

5) за наявності - інші платіжні та/або бухгалтерські документи, що підтверджують вартість товару та містять реквізити, необхідні для ідентифікації ввезеного товару;

6) транспортні (перевізні) документи, якщо за умовами поставки витрати на транспортування не включені у вартість товару, а також документи, що містять відомості

про вартість перевезення оцінюваних товарів;

7) ліцензія на імпорт товару, якщо імпорт товару підлягає ліцензуванню;

{Пункт 7 частини другої статті 53 із змінами, внесеними згідно із Законом No 2530-VIII від 06.09.2018}

8) якщо здійснювалося страхування, - страхові документи, а також документи, що містять відомості про вартість страхування.

3. У разі якщо документи, зазначені у частині другій цієї статті, містять розбіжності,

які мають вплив на правильність визначення митної вартості, наявні ознаки підробки або

не містять всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті

за ці товари, декларант на письмову вимогу митного органу зобов'язаний протягом 10

календарних днів надати (за наявності) такі додаткові документи:

{Абзац перший частини третьої статті 53 із змінами, внесеними згідно із Законами No 4915-VI від 07.06.2012, No 141-IX від 02.10.2019, No 3926-IX від 22.08.2024}

1) договір (угоду, контракт) із третіми особами, пов'язаний з договором (угодою, контрактом) про поставку товарів, митна вартість яких визначається;

2) рахунки про здійснення платежів третім особам на користь продавця, якщо такі платежі здійснюються за умовами, визначеними договором (угодою, контрактом);

3) рахунки про сплату комісійних, посередницьких послуг, пов'язаних із виконанням

умов договору (угоди, контракту);

4) виписку з бухгалтерської документації; 5) ліцензійний чи авторський договір покупця, що стосується оцінюваних товарів та є

умовою продажу оцінюваних товарів;

6) каталоги специфікації, прейскуранти (прайс-листи) виробника товару;

7) копію митної декларації країни відправлення;

8) висновки про якісні та вартісні характеристики товарів, підготовлені спеціалізованими експертними організаціями, та/або інформація біржових організацій про

вартість товару або сировини.

4. У разі якщо митний орган має обґрунтовані підстави вважати, що існуючий взаємозв'язок між продавцем і покупцем вплинув на заявлену декларантом митну вартість,

декларант на письмову вимогу митного органу, крім документів, зазначених у частинах

другій та третій цієї статті, подає (за наявності) такі документи:

{Абзац перший частини четвертої статті 53 із змінами, внесеними згідно із Законами № 4915-VI від 07.06.2012, № 3926-IX від 22.08.2024}

1) виписку з бухгалтерських та банківських документів покупця, що стосуються відчуження оцінюваних товарів, ідентичних та/або подібних (аналогічних) товарів на

території України;

2) довідкову інформацію щодо вартості у країні-експортері товарів, що є ідентичними

та/або подібними (аналогічними) оцінюваним товарам;

3) розрахунок ціни (калькуляцію).

5. Забороняється вимагати від декларанта будь-які інші документи, відмінні від тих,

що зазначені в цій статті.

{Частина п'ята статті 53 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3926-IX від 22.08.2024}

6. Декларант за власним бажанням може подати додаткові наявні у них документи для

підтвердження заявленої ним митної вартості товару.

{Частина шоста статті 53 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3926-IX від

22.08.2024}.

Тобто Декларант повинен надати документи, необхідні для визначення митної вартості.

Неподання декларантом запитуваних митним органом документів, за відсутності обґрунтування неможливості визначення митної вартості товарів за першим методом, не є достатнім для висновку щодо наявності підстав для застосування митним органом іншого методу визначення митної вартості. Така позиція неодноразово підтверджена позицією Верховного суду наприклад у справі No 809/257/17 від 14 червня 2022 року.

Відповідь на питання № 4

Ні. митним органом неправильно визначено код за УКТЗЕД 2207100090 з наступної причини:

Закон України "Про Митний тариф України" від 19 жовтня 2022 року No 2697-IX визначає, що

2207 Спирт етиловий,

неденатурований, з

концентрацією спирту 80 об.%

або більше; спирт етиловий та

інші спиртози дистилати,

денатуровані, будь-якої

концентрації.

3302 Суміші запашних речовин та суміші

(включаючи спиртові розчини),

одержані на основі однієї або

кількох таких речовин, які

застосовуються як промислова

сировина; інші препарати на основі

запашних речовин, які

застосовуються у виробництві

напоїв.

Відповідно до пункту 2 (b) Основних правил інтерпретації УКТ ЗЕД у редакції Закону України «Про Митний тариф України (розділ I)» (у

редакції на час виникнення спірних правовідносин) класифікація товару, що складається більше ніж з одного матеріалу чи речовини,

здійснюється відповідно до вимог правила 3.

За правилом 3 (a) Основних правил інтерпретації УКТ ЗЕД у разі коли згідно з правилом 2 (b) або з будь-яких інших причин товар на

перший погляд (prima facie) можна віднести до двох чи більше товарних позицій, його класифікація здійснюється таким чином: перевага надається тій товарній позиції, в якій товар описується конкретніше порівняно з товарними позиціями, де дається більш загальний його опис. Проте в разі коли кожна з двох або більше товарних позицій стосується лише частини матеріалів чи речовин, що входять до складу суміші чи багатокomпонентного товару, або лише частини товарів, що надходять у продаж у наборі для роздрібної торгівлі, такі товарні позиції вважаються рівнозначними щодо цього товару, навіть якщо в одній з них подається повніший або точніший опис цього товару.

Згідно з правилом 3 (b) суміші, багатокomпонентні товари, які складаються з різних матеріалів або вироблені з різних компонентів, товари, що надходять у продаж у наборах для роздрібної торгівлі, класифікація яких не може здійснюватися згідно з правилом 3 (a), повинні класифікуватися за тим матеріалом чи компонентом, який визначає основні властивості цих товарів, за умови, що цей критерій можна застосувати.

В даному випадку Декларант імпортує не спирт етиловий, а розчин. Не дивлячись на те, що розчин дійсно має високу концентрацію спирту, він використовується як промислова речовина в косметичній промисловості, а відповідні запашні речовини **визначають його основні властивості** та безпосередньо впливають на кінцевий продукт.

Така позиція підтверджена рішенням Верховного суду у справі П 811 188 16 від 23 червня 2020 року.

Відповідь на питання № 5

Ні. На Декларанта не може бути накладено штраф.

Ст. 461 МКУ визначено види адміністративних стягнень за порушення митних правил

1. За порушення митних правил можуть бути накладені такі адміністративні стягнення:

1) попередження;

2) **штраф**;

3) конфіскація товарів, транспортних засобів комерційного призначення - безпосередніх предметів порушення митних правил, товарів, транспортних засобів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для

приховування товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил від

митного контролю (крім транспортних засобів комерційного призначення, які використовуються виключно для перевезення пасажирів і товарів через митний кордон України за визначеними маршрутами та рейсами, що здійснюються відповідно до розкладу руху на підставі міжнародних договорів, укладених відповідно до закону), а також транспортних засобів, що використовувалися для переміщення товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України поза місцем розташування митного органу.

Тобто, штраф це адміністративне стягнення за порушення митних правил.

Ч. 1 ст. 268 МКУ передбачено, що допущення у митній декларації помилок, які не призвели до неправомірного звільнення від сплати митних платежів або зменшення їх розміру, до незабезпечення дотримання заходів тарифного та/або нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, не тягне за собою застосування санкцій, передбачених цим Кодексом та іншими законодавчими актами України.

За умовами задачі Декларант надв всю навяну у нього інформацію і не був згоден класифікацією товарної позиції, яку визначив митний орган.

Такі дії декларанта не утворюють склад порушення митних правил або порушення вимог адміністративного чи кримінального законодавства.

Відповідь на питання № 6

Звичайно така класифікація митним органом може мати вплив на економіку України.

Метою здійснення підприємницької діяльності є одержання прибутку. Держава повинна сприяти підприємцям у здійсненні підприємницької діяльності і не створювати адміністративні перешкоди там, де їх можна уникнути.

Погляд з точки зору виключно стягнення суми мита з підприємства є занадто вузьким. Ми повинні враховувати не лише дохід, який отримає бюджет від сплаченої суми мита, а і загальний вплив діяльності цього підприємства та інших підприємств даної галузі на економіку країни. Адже підприємство створює робочі місця, платить інші види податків такі як податок на дохід, ЄСВ тощо.

Сворення адміністративних перешкод з боку митної служби є таким, що шкодить економіці держави.

Тарифні бар'єри впливають на наступні економічні фактори:

Внутрішні: залучення персоналу підприємства для оскарження дій митниці (створення додаткових підрозділів, набір персоналу), залучення додаткових витрат на оскарження, неможливість використання грошових коштів, внесених як гарантія, ускладнення середньострокових та довгострокових планів розвитку в

зв'язку з невизначеністю адміністративних процедур.

Зовнішні: зменшення надходжень до Державного бюджету податків та зборів в зв'язку зі зменшенням кількості імпортованого товару, зменшення кількості підприємств, що працюють в даній галузі і зменшення сплати податків та зборів (податок на дохід, ЄСВ тощо), формування негативного середовища для підприємств вказаної галузі, що ускладнює залучення інвестицій та «великих гравців».

Відповідь на питання № 7

Відповідь ні.

Загалом спрацювання ризику на товарну позицію, що передбачає додаткові платежі (акциз) є зрозумілим, тому що можлива заміна коду УКТЗЕД для переміщення товарів без сплати відповідних плажежів або з їх заниженням.

Однак, профіль ризику можна і потрібно змінити та виключити спиртові суміші, які поставляються підприємствами, що постійно здійснюють діяльність у вищевказаному секторі економіки.

В даному випадку співробітник митного органу після того, як вивчив надані документи і пересвідчився, що Декларант є підприємством, яке постійно здійснює імпорт даної товарної позиції, неодноразово отримував експертні висновки щодо вірного коду УКТЗЕД, має рішення національних судів на свою користь, не повинен створювати адміністративні перешкоди.

Таким чином, спрацювання профілю ризику не є економічно обгрутованим, воно створює перепони нормальній діяльності суб'єкта ЗЕД.

Фактори спрацювання:

1. Підприємство вперше імпортує таку товарну позицію.

(тому що можуть використовуватись підприємства «одноденки» для порушення Закону)

2. Товар імпортується з країн, які не є великими виробниками товарної прдукції (тому що можуть використовуватись підроблені документи про походження товару)

3. Товар імпортується з країн, з якими в Україні неналагоджене міжнародне співробітництво в митній сфері.

(можуть використовуватись підроблені документи)

4. Товар поставлений з країн, що мають преференції.

(можливість зниження суми сплати митних платежів).

Відповідь на питання № 8

Так виникають.

1. Неможливість планування обсягів поставок в зв'язку з можливими перепонами у вигляді надання додаткового митного забезпечення.
2. Неможливість планування строків продажу товару, в зв'язку з його можливим затриманням мтними або правоохоронними органами.
3. Неможливість укладення довгострокових контрактів на постачання певних обсягів товарів і отримання їх на складі продавця у визначені дати.
(в зв'язку з адміністративними перепонами).
тощо

Відповідь на питання № 9

Насамперед дані митної статистики. Потрібно проаналізувати кількість товарно-матеріальних цінностей, імпортованих даним підприємством, періодичність, обсяги тощо. Також загальні обсяги імпорту саме цієї товарної позиції.

Дані митної статистики щодо імпорту вказаної товарної позиції іншими суб'єктами господарювання.

Дані щодо судових рішень, винесених судами першої, апеляційної, касаційної інстанції щодо аналогічних спорів.

Дані податкових органів щодо кількості працівників підприємства, рівень сплати податків.

Дані щодо притягнення не притягнення до відповідальності за порушення законодавства ТОВ «Х».

Відомості Всесвітньої митної організації, Світової організації торгівлі.

Відповідь на питання № 10

1. Створення бази даних, що містить рішення Верховного суду з типових питань, які викликають ускладнення у митних органів під час визначення коду УКТЗЕД, використання цих відомостей під час здійснення митних формальностей, застосування цих відомостей в АСУР.
2. Виключення з профілів ризиків обставин, що вже були предметом розгляду Державної митної служби та Верховного суду і щодо них містяться конкретні висновки на користь суб'єктів господарювання.
3. Залучення до прийняття рішень у складних випадках більш кваліфікованих співробітників, яких адміністративно наділити правом прийняття кінцевого рішення, передбачивши контроль за їх діяльністю. (Тобто передбачити просту і зрозумілу процедуру залучення цих співробітників та порядок здійснення митного оформлення).